

21 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ

СИМВОЛ НЕЗЛАМНОСТІ, ЩО ЖИВЕ ЩОДНЯ

День Гідності та Свободи — це не просто дата в календарі. Це живий символ української незламності, єдності та вічного прагнення до волі.

21 листопада ми згадуємо дві віхи нашого шляху: Помаранчеву революцію та Революцію Гідності. Це були моменти істини, коли нація прокинулася і показала всьому світу: українці готові боротися за свої права та своє майбутнє.

Боротьба триває. Гасло цього дня — «ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ – ЩОДНЯ, БЕЗ ВИХІДНИХ» — як ніколи актуальне, адже ми щоденно виборюємо право жити у власній, незалежній країні.

Революція Гідності завершилася невимовним болем — розстрілами мирних про-

тестувальників. Тоді з'явилася Небесна Сотня — Герої різного віку та професій, які пожертували своїм життям заради свободи. Серед них був і наш земляк, Володимир Чаплінський, чиє життя обірвала снайперська куля на Інститутській 20 лютого 2014 року. Його подвиг — це вічне нагадування про те, якою кривавою може бути ціна свободи.

Обухівська громада вшанувала пам'ять полеглих Героїв. Квіти лягли до пам'ятного знака на Алеї Героїв Небесної Сотні.

У міському краєзнавчому музеї імені Ю.Домотенка відбувся зворушливий захід. У Залі пам'яті говорили про силу духу, про людей, які не побоялися змінити свою країну та відстояти право бути вільними.

Події Майдану стали тим фундаментом, на якому стоїть сучасна Україна. Зараз, під

час повномасштабної агресії, ми продовжуємо цю боротьбу, щодня доводячи світу: гідність, свобода та демократія — це наша сутність. Наш шлях важкий, але він гартує

нас, єднає перед спільними викликами, які стоять не лише перед Україною, а й перед усім вільним світом. Пам'ятаємо. Боре-мося. Перемагаємо — щодня, без вихідних.

КОЛОНКА ОЧІЛЬНИЦІ МІСТА

Секретар Обухівської міської ради
Лариса ІЛЬЄНКО розповідає:

«На розширеній оперативній нараді із заступниками, старостами, керівниками структурних підрозділів та комунальних підприємств громади обговорили низку важливих питань. Живемо у непростий час. Після чергового масованого обстрілу без світла залишилась майже вся країна. Кожен на своєму місці робить усе можливе, щоб громада функціонувала, щоб люди мали допомогу, тепло і підтримку. Нагадую, у громаді діють пункти незламності. Підлаштовуйтеся під графіки відключення електроенергії, плануйте заздалегідь важливі справи, заряджайте павербанки, тримайте при собі ліхтарики.

Обговорили готовність наших служб до зимового періоду; забезпечення безперебійної роботи об'єктів критичної інфраструктури; координацію дій у разі тривалих відключень світла.

Попереду складні тижні, але ми йдемо їх спокійно, зібрано та впевнено.

Підсумували, що вдалося зробити за минулий тиждень, та окреслили завдання на новий. Робота триває щодня попри виклики, попри труднощі, попри обстріли. І серед робочих питань був один момент, який особливо зворушив.

До нас завітав представник 148-ї окремої артилерійської Житомирської бригади. Він подякував за підтримку та за те, що громада допомагає зміцнювати бойовий дух наших воїнів. А ще вручив Золоту подяку - відзнаку, яка в бригаді має високу цінність. Це честь для всієї громади. Дякуємо ЗСУ за кожен день, який ми маємо можливість жити та працювати.

Серед важливих рішень тижня - підписали договір купівлі-продажу будинку для дитячого будинку сімейного типу.

У стоматологічній поліклініці розпочали ремонт у палаті Героя. Ми маємо робити все, щоб місця, де лікуються наші захисники, були комфортними, сучасними й гідними їхньої мужності.

Благодійна організація GEM у партнерстві з HGBF, засновником фонду Michael Sarropi вкотре простягнули руку допомоги Україні та нашій Обухівській громаді. Разом ми передали гуманітарні набори тим мешканцям, які сьогодні особливо потребують турботи та додаткової опори. Ми змогли приділити увагу людям, що стикаються з особливими життєвими викликами. Це гарна нагода підтримати тих, хто, попри всі обставини, залишається сильним і гідним!

Працюємо далі. Крок за кроком зміцнюємо громаду і завжди поруч із нашими захисниками та людьми».

НЕЗГАСИМА СВІЧКА ПАМ'ЯТІ - НАША ЗБРОЯ ПРОТИ ЗАБУТТЯ

Кінець листопада. Час, коли Україна замирає у скорботі, вшановуючи пам'ять жертв Голодоморів. Ця національна трагедія — наша колективна, незагойна рана, нагадування про мільйони невинних душ, знищених сталінським режимом. У 1930-х роках тоталітарна машина Кремля перетворила найродючішу землю світу на поле смерті. Це був спланований акт геноциду, спрямований на знищення самої душі української нації та її права на існування.

22 листопада Обухівська громада, як і вся країна, схилила голову на знак пам'яті про невинних жертв Голодоморів. Вшановуючи померлих від голодної смерті, до Меморіального комплексу жертвам Голодомору, що на об'їзному шосе Обухова, голова Київської обласної військової адміністрації Микола Калашник та секретар міської ради Лариса Ільєнко поклали квіти, колоски пшениці та запалили лампади. Священники Обухівського благочиння провели поминальні літії за невинно убитими.

Пам'ять померлих під час Голодоморів 1932-1933 років та 1921-1923 і 1946-1947 присутні вшанували хвилиною мовчання.

Виступаючи перед громадою, голова Київської ОВА Микола Калашник сказав:

— Кожного року, вшановуючи пам'ять померлих від Голодоморів, ми даємо присягу, що збережемо правду про них. Боротимемося, щоб забезпечити справедливості і не допустити повторення геноциду. Наш обов'язок перед мільйонами невинно убитих — вистояти у війні. Наша зброя сьо-

годні — це не лише міць Збройних сил, це і наша єдність, наше прагнення до свободи, яке не змогли вирвати ані кати, що діяли у 30-х роках минулого століття, ані їхні сучасні послідовники. Запалюючи свічку пам'яті, ми підтверджуємо: мільйони невинно убитих не забуді. Їхня жертва мотивує нас боротися за майбутнє, де подібне лихо ніколи не повториться.

У День пам'яті на місцях поховання та меморіалах на території Обухівської громади вшанували померлих від голодоморів.

АГРАРІЇ - НАДІЙНИЙ ТИЛ ДЛЯ КРАЇНИ

Люди, які працюють на землі, викликають особливу повагу. Їхня праця свята і благородна, вона безперервна, як саме життя. Один урожай в коморі, в засіках, а наступний — вже стелиться зеленими рунами, першими паростками осінньої озимини, уже чекає сонця, вологу, людського догляду. Робота аграрія — це ще й неосяжні простори на світанку, золотисті поля пшениці, чисте ранкове повітря, гордість за вирощений врожай і безмежна любов до землі. Незважаючи на труднощі, пов'язані з війною, вони роблять усе можливе і неможливе, щоб Україна була з хлібом.

14 листопада в Обухові відзначили працівників сільського господарства - людей, на яких тримається економіка країни, сьогоріч і майбутнє.

— Попри війну, попри труднощі, поля засівають, врожаї збираються, графіки виконуються, а господарства розвиваються, адже український аграрій в усьому показує силу, мудрість і незламність. Щиро пиша-

юся кожним із вас. Дякую за вашу працю, за любов до землі і за те, що в будь-який час ви залишаєтесь тими, хто годує Україну, — привітала аграріїв секретар міської ради Лариса Ільєнко.

Подяками Обухівського міського голови за вагомий внесок у розвиток сільського господарства нагороджено: трактористів-машиністів ТОВ «Вільшанські продукти» Володимира Михайленка та Миколу Хоменка; комбайнерів СК «Долина Плюс» Олега Малькова, Василя Чепака, тракториста Євгена Кошка та водія Віктора Плюту; головного ветлікаря ТОВ «Світанок Плюс» Василя Романця та тваринницю Ольгу Лепесій; водія СТДВ «Світанок» Миколу Мироненка та тракториста-машиніста Олександра Скабу; головного бухгалтера ТОВ «Роза-Л» Альону Клименко, головного агронома товариства Вадима Аврамчука та землевпорядника Нелю Шлянчак; охоронника ТОВ «ОЛІМП-ОСТРИЦЯ» Віктора Наговіцина та тракториста-машиніста сільськогосподарської техніки Павла Зайченка; агронома ТОВ «Деремезна Агро» Дмитра Веклу; фермерів Тетяну Носко, Тетяну Лисецьку, Володимира Білецького, Володимира Коваленка; водія ТОВ «Інтерагроінвест-2007» Юрія Малоглова та тракториста-машиніста Віктора Грянку.

ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

ГИНУТЬ КРАЩІ СИНИ УКРАЇНИ

19 жовтня 2025 року поблизу населеного пункту Покровськ Донецької області під час виконання бойового завдання загинув солдат, навідник танкового екіпажу танкового взводу танкової роти танкового батальйону ЗГУРСЬКИЙ
СТАНІСЛАВ ОЛЕГОВИЧ
(9.08.1979 – 19.10.2025)

Станіслав народився 9 серпня 1979 року в селі Григорівка. Закінчив 9 класів місцевої школи, Українське професійне училища. Трудову діяльність розпочав на підприємстві «ЮТЕМ», працював монтажником технічних трубопроводів на Трипільському вузлі, на «Аерок», «Олд-брізсервіс». У 2009 році молодий чоловік одружився. Разом з дружиною виховали сина Ярослава та донечку Аделіну. Він був зразковим батьком і вірним чоловіком.

Після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, з березня 2022 року Станіслав добровільно долучився до територіальної оборони. У квітні 2023 року він був мобілізований до лав Збройних сил України. Після проходження навчання у Житомирі направлений на Донеччину. За успішне виконання бойових завдань відзначений нагородами: медалями «Честь. Слава. Держава», «Ветеран війни», відзнакою командира військової частини А1126, нагрудним знаком Головнокомандувача ЗСУ «Золотий хрест».

Життя мужнього воїна трагічно обірвалося 19 жовтня 2025 року поблизу Покровська під час виконання бойового завдання.

Світла пам'ять і вічна шана Герою, який віддав життя за Україну!

12 листопада 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Трудове Волноваського району Донецької області загинув солдат, розвідник-сапер розвідувальної групи спеціального призначення 71-ї окремої єгерської бригади
КАЦ
АНТОН ВОЛОДИМИРОВИЧ
(28.05.1988 – 12.11.2024)

Антон народився 28 травня 1988 року в Обухові. Навчався в ЗОШ №1 імені Андрія Малишка. Після дев'ятого класу вступив до Професійного училища міста Українка, де здобув спеціальність електро-зварювальника. Працював на різних підприємствах міста і району. З дружиною Анастасією виховував доньку — Юлію та Богдана.

14 серпня 2024 року Антон мобілізований до лав Збройних сил України. Після проходження підготовки у навчальному центрі на Чернігівщині його направили нести службу на Харківщину у складі 71-ї окремої

єгерської бригади на посаді розвідника-сапера. Побратими характеризували його як щирого, відданого та надійного друга, який завжди стояв поруч і підтримував у найважчі моменти.

12 листопада 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Трудове Волноваського району Донеччини Антон загинув. Складний процес ідентифікації тривав майже рік... Після довгої дороги Герой повернувся додому, щоб назавжди спочити на рідній землі.

Світла пам'ять про Каца Антона залишиться в серцях рідних, друзів і всіх, хто його знав.

НАГОРОДИ ВРУЧИЛИ
РОДИНАМ ЗАГИБЛИХ ЗАХИСНИКІВ

23 жовтня в Обухівському краєзнавчому музеї відбулось вручення посмертних державних нагород родинам загиблих захисників України.

Відповідно до Указу Президента України за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі орденами «За мужність» III ступеня (посмертно) та Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно) нагороджені:

солдати - **КАПІТОНЕНКО Олександр Олександрович**, **СЕМЕНОВИЧ Павло Михайлович**, **ГРОМ Сергій Вікторович**; молодші сержанти - **ІГНАТЬЄВ Олексій Дмитрович**, **КАРПЕНКО Дмитро Володимирович** та **КОРОЛЬЧУК Павло Володимирович**, житель Української громади; лейтенант **ПАГАС Сергій Вікторович**.

Представник Обухівського ТЦК і СП передав рідним військових, які віддали своє життя за свободу та незалежність України, нагороди, присвоєні посмертно: «Ці нагороди — це не лише знак вдячності за їхній внесок, а й свідчення того, що подвиг земляків не буде забутий».

Звертаючись до родин полеглих захисників, секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко висловила щирі співчуття через непоправну втрату рідних людей, зокрема зазначивши: «Ваші рідні віддали найдорожче — своє життя — за свободу, незалежність і мир на українській землі. Їхній подвиг назавжди залишиться в історії нашої держави, як приклад мужності, відваги та самопожертви. Жодні слова не зможуть зменшити ваш біль, але ви не самі. Громада розділяє з вами це горе і шанує пам'ять ваших близьких».

Вічна пам'ять і слава героям, які стали на захист України.

АЛЕЯ ГЕРОЇВ У СЛОБІДЦІ

У Слобідці урочисто відкрили Алею героїв — місце пам'яті про захисників, які віддали життя за свободу та незалежність України. Це сталося 25 жовтня.

Вшанувати пам'ять воїнів, їхній подвиг прийшли родичі полеглих на фронті, друзі, військовослужбовці, керівництво громади та небайдужі сільчани.

На Алеї встановлено п'ятнадцять портретів земляків: Миколи Кабанця, Олексія Белана, Володимира Пасічника, Євгена Левченка, Владислава Бардадима, Максима Катошева, Руслана Северина, Юрія Мозгового, Михайла Руденка, Юрія Лисянського, Володимира Сухореброго, Василя Коваленка, Станіслава Сахна, Дмитра Біба, Володимира Щербаня. Їхні обличчя — мужні, усміхнені, зосереджені — тепер назавжди залишаться поруч із громадою. Над портретами майорять синьо-жовті прапори — символ держави, яку вони любили до останнього подиху.

«15 обірваних війною життів, долів, нездійснених планів та мрій... За кожним фото — своя історія і погляд, який ніби заглядає у душу. Їхні імена, їхні історії назавжди переплетені з історією України. Вони назавжди будуть у нашій пам'яті і наших серцях», — сказала, відкриваючи зібрання, депутат Обухівської міської ради, директор Слобідського ліцею Валентина Черненко.

По завершенню урочистої церемонії учасники заходу поклали квіти на вшанування полеглих оборонців України.

Алея Героїв стала не лише місцем скорботи, а й нагадуванням про силу, гідність і жертвність українських воїнів. Її створення — це заклик пам'ятати, не пробачати і передавати історію про Героїв наступним поколінням.

«НОВИЙ ЕТАП ЖИТТЯ»: ВЕТЕРАН З ОБУХІВСЬКОЇ
МТГ ОТРИМАВ СЕРТИФІКАТ НА ЖИТЛО

У Київській обласній військовій адміністрації ветеранам війни вручені сертифікати на придбання житла, один з яких отримав ветеран із Обухівської громади. Про це повідомили в Обухівській міській раді.

Програма реалізується завдяки спільним зусиллям Президента України Володимира Зеленського, Уряду, Міністерства у справах ветеранів та Європейського Союзу в межах інструменту Ukraine Facility. Її мета — забезпечити ветеранів війни належними умовами для життя та інтеграції у мирне суспільство.

«Ця ініціатива ще раз підтверджує: підтримка захисників залишається одним із ключових пріоритетів державної політики України та міжнародних партнерів», — наголосили в міській раді. Серед тих, хто отримав документ, — ветеран із Обухівської громади, який захищав Україну на фронті й тепер розпочинає нову сторінку життя у мирних умовах.

Такі ініціативи, як Ukraine Facility, допомагають громадам створити реальні можливості для тих, хто повернувся з війни. Для самого ветерана — це не лише ключ до власного дому, а й символ відновлення, стабільності й віри у мирне життя.

«Підтримка наших захисників — це основа довіри між державою та суспільством. І кожен новий дім для ветерана — це крок до відновлення України, яку вони боронили», — зазначають у Київській ОВА.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО НАМІР ЗДІЙСНИТИ ЗМІНУ ТАРИФІВ
НА ПОСЛУГИ З ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОВІДВЕДЕННЯ
ДЛЯ СПОЖИВАЧІВ ПрАТ «КИЇВСЬКИЙ КАРТОННО-ПАПЕРОВИЙ
КОМБІНАТ» НА 2026 РІК

Відповідно до «Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №869 від 01 червня 2011 року та «Порядку розгляду органами місцевого самоврядування розрахунків тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, а також розрахунків тарифів на комунальні послуги, поданих для їх встановлення», затверджених Наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 12 вересня 2018 року №239, Приватне акціонерне товариство «Київський КПК» виконало розрахунки тарифів на 2026 рік на послуги з централізованого водовідведення та направило до виконавчого комітета Обухівської міської ради.

Тарифи сформовані відповідно до річних планів ліцензованої діяльності, економічно обґрунтованих планових витрат, з урахуванням ставок податків і зборів, фактичних цін на матеріальні ресурси та послуги.

Прогнозні тарифи на 2026 рік становлять:

на централізоване водовідведення — споживачам, які є суб'єктами господарювання у сфері централізованого водовідведення, — **29,30 грн/м³ (без ПДВ), 35,16 грн/м³ з ПДВ**, — для споживачів, які не є суб'єктами господарювання у сфері централізованого водовідведення, — **29,30 грн/м³ (без ПДВ), 35,16 грн/м³ з ПДВ**.

Розрахунок тарифів на послуги з централізованого водовідведення на 2026 рік розміщено на сайті Київського картонно-паперового комбінату за електронною адресою: <https://www.papir.kiev.ua>

Необхідну інформацію стосовно даного питання, зауваження та пропозиції щодо тарифів на послуги з централізованого водовідведення на 2026 рік можна отримати та подати за адресою: м. Обухів, вул. Київська, 130, у ВПіАФГД ПрАТ «Київський картонно-паперовий комбінат», тел. 04572-76-243, електронна адреса: Nataliya.Gladkokhata@papir.kiev.ua протягом 10 днів — до 29.11.2025 року.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

ОБУХІВ ВІДВІДАЛИ ПРЕДСТАВНИКИ
ІНОЗЕМНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Обухівську громаду відвідали представники дипломатичного корпусу та міжнародних організацій – посли та заступники послів Литви, Словенії, Аргентини, Хорватії, Бельгії, Азербайджану, Австрії, Чехії, Бразилії, Румунії, Іспанії, Латвії, Ізраїлю, Албанії, а також представники Міжнародної організації з міграції (МОМ ООН) та Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), повідомили в міській раді.

Іноземні гості ознайомилися з роботою модульного реабілітаційного центру в Обухові, відкритого минулого року, який активно відвідують наші ветерани, військово-службовці та цивільні, що потребують відновлення після поранень чи пережитих стресів. Під час зустрічі сторони обговорили розвиток системи реабілітації у Київській області, створення мережі подібних

центрів, які надають фізичну, психологічну та соціальну допомогу, допомагаючи людям повернутися до повноцінного життя.

Представники громади подякували всім дипломатичним представникам за увагу до громади, інтерес до соціальних ініціатив та підтримку напрямку, який сьогодні є життєво важливим для України, – реабілітації та відновлення людини.

КУЛЬТУРА ТРИМАЄ СВІТЛО НАВІТЬ ТОДІ,
КОЛИ НАВКОЛО ТЕМРЯВА

9 листопада – Всеукраїнський день працівників культури та майстрів народного мистецтва. З цієї нагоди в Обухові вітали з професійним святом тих, хто присвятив себе благородній справі – зберігати, популяризувати і примножувати неоціненні духовні скарби українського народу.

«Дякую за вашу творчість, за те, що тримаєте культурний фронт, об'єднуєте, надихаєте, створюєте. Дякую за ініціативи, благодійні заходи та корисні справи, за те, що достойно представляєте нашу громаду на всіх рівнях», – сказала у вітальному слові секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко. Вона наголосила на тому, що це свято важливе для всіх нас, адже серце культури б'ється в унісон із серцем України. А ще побажала здійснення планів, втілення ідей, цікавих творчих проєктів та запевнила у підтримці.

Сьогодні, коли Україна перебуває у стані війни, всі культурні заходи у нашій громаді віддзеркалюють патріотизм та любов до рідного краю. Саме культура формує нашу ідентичність, об'єднує, а працівники культури створюють і зберігають цю духовну спадщину. Вони є нашими духовними наставниками, які формують естетичні смаки, виховують почуття прекрасного та патріотизму. Ми живемо у час, коли світ змінюється

щодня, але незмінним залишається одне – культура тримає світло навіть тоді, коли навколо темрява.

За високу професійну майстерність і багаторічну сумлінну працю кращих працівників культури та майстрів народного мистецтва Обухівської громади відзначено подяками та подарунками.

Доречно нагадати, що представники культури не лише радують глядачів своїми виступами, а й активно долучаються до збору коштів на підтримку ЗСУ, адже за кожною їхньою піснею, кожним виступом стоїть спільна мета – наблизити Перемогу!

На фото: подяки, квіти та подарунки з рук секретаря міської ради отримали директор Обухівського міського Будинку культури, заслужений працівник культури Юрій Побігай, завідувачка відділу культури виконкому міської ради Тетяна Богданович та директор ОЦКІД, народний артист України Юрій Квеленков.

МИЛОСЕРДЯ, ЛЮДЯНІСТЬ, ДОБРОТА -
ЦЕ ПРО ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Соціальна сфера – це передусім про людяність, відкритість і велике серце. Працівники соціальної сфери щодня допомагають жителям громади, які опинилися у складних життєвих обставинах. Соцзахист у громаді охоплює різні категорії населення: це і внутрішньо переміщені особи; люди з інвалідністю; люди старшого віку; учасники бойових дій; чорнобильці.

З нагоди Дня працівників соціальної сфери в Обухівській міській раді відбувся урочистий захід. Присутніх тепло привітала секретар міської ради Лариса Ільєнко. Вона подякувала фахівцям соціальних служб та установ громади за самовіддану

працю, небайдужість до людських проблем і готовність завжди прийти на допомогу тим, хто цього потребує, адже соціальна сфера – це опора суспільства. Завдяки працівникам соціальної сфери мешканці громади щодня отримують підтримку, турботу та надію.

Цього дня за добросовісне та сумлінне виконання обов'язків, високий рівень професійної майстерності, особистий внесок у вирішення проблем соціального захисту населення громади представники соціальної сфери отримали заслужені грамоти та подяки.

Приємним доповненням до святкового заходу став концерт за участю юних талантів.

ДО РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ А.МАЛИШКА

АНДРІЙ МАЛИШКО -
ТАЛАНОВИТИЙ СПІВЕЦЬ
СВОГО НАРОДУ

Ім'я Андрія Малишка вже давно й по праву вписане в історію української літератури, а його творча спадщина живе сьогодні і житиме завтра. Його твори залишилися для сучасників та для майбутніх поколінь нової незалежної України. Майже чотири десятиліття Малишко сипав зі свого поетичного неба на землю розмаїті зірки-поетії, викликаючи захоплення у своїх шанувальників. Він був великим поетом, поетом епохи. Андрій Малишко – один з найяскравіших наших національних поетів. Він згорів дотла, полишивши нам золоті розсипи своїх поезій, нев'янучу красу своїх пісень.

14 листопада, у день народження Андрія Самійловича, у знак вдячності за його творчість до пам'ятника поета поклали квіти.

У центральній бібліотеці міста відкрилася книжкова виставка, присвячена творчому шляху Малишка та спогадам про нього, які збережені для нас у книгах, світликах, листах і розповідях сучасників.

Обухівський краєзнавчий музей імені Юрія Домотенка представив документальний фільм «Нижний вовк Андрій Малишко» – глибоку і надзвичайно сильну стрічку, яка відкриває поета як митця великої сили і разом із тим простої людини, зі своїми радощами й болями, чеснотами й помилками.

Завершальним акордом вшанування поета став фестиваль «Обухівський шитий рушник», який щороку проводиться у нашій громаді на честь Андрія Малишка – автора пісні про рушник, що стала духовною спадщиною усієї країни.

Під час свята було вручено Літературно-мистецьку премію імені Андрія Малишка художниці Ларисі Рябенко. На конкурс вона представила серію робіт – «Рушники Київщини» та «Війна», які демонструвалися у фойє Центру культури і дозвілля. У своїх полотнах мисткиня поєднала ніжність і силу українського духу: перша серія оспівує красу традиційного рушника як оберегу роду, а друга – передає біль і незламність українців у час війни.

Лауреатка Літературно-мистецької премії імені Андрія Малишка Лариса Рябенко (в центрі), дипломантка конкурсу Світлана Головань (праворуч) з секретарем Обухівської міської ради Ларисою Ільєнко.

Авторська колекція одягу дипломантки конкурсу Наталії Топчій – «Квітуча мрія України».

Разом із Ларисою Рябенко у конкурсі взяли участь талановиті митці Обухівської громади: Наталія Топчій – з авторською колекцією одягу «Квітуча мрія України»; Ілона Савіцька – з піснею та кліпом на тему безсмертної композиції «Рідна мати моя»; Світлана Головань – з серією живописних обухівських пейзажів; Олег Казарін – зі скульптурною композицією за мотивами обухівського рушника.

Дипломи конкурсантам вручила секретар Обухівської міської ради Лариса Ільєнко, яка звернулася до присутніх із теплим вітальним словом, наголосивши на важливості збереження культурної спадщини та продовження традицій, що єднають громаду.

В залі звучали вірші, пісні на слова Андрія Малишка у виконанні відомих обухівських артистів – працівники культури та аматорів сцени Обухівського ЦКІД.

«Пісню про рушник» П.Майбороди на слова А.Малишка виконує заслужений працівник культури Юрій Побігай

— Ларисо Валентинівно, щиро вітаємо Вас із перемогою на конкурсі. Бажаємо нескінченного натхнення, яскравих фарб у творчості, нових ідей і радості від кожного мазка пензлем.

— Дякую.
Коріння пані Лариси — на Харківщині, у місті Первомайський, нині Златопіль. Обдарована від природи, вона з дитинства відчувала потяг до малювання, тому закономірним був її вибір навчання у художній школі, а далі — в Харківських художньому училищі та художньо-промисловому інституті. Талановита дівчина закінчила Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури за спеціальністю «Живопис», отримавши кваліфікацію художник-реставратор станкового і монументального живопису.

«Ода обухівському рушникові»

За словами пані Лариси, зі своїм чоловіком, скульптором Дмитром Олексійовичем Рябченком, вона познайомилась під час навчання в художньому училищі. Його дитинство минуло на Луганщині, бо долею занесло туди батька, який завжди мріяв повернутися на велику Україну — землю, де глибокі корені роду. Тож після завершення навчання у 1992 році Дмитро Олексійович повернувся до витоків свого родинного джерела. Так родина Рябченків опинилась у Малишківому краї. До речі, саме завдяки старанням Дмитра Рябченка в Обухівській музичній школі, яка згодом стала Школою мистецтв, з'явився відділ образотворчого мистецтва.

Подружжя має двох синів — обидва такі ж талановиті, як і їхні батьки: старший Данило здобув архітектурний фах у Варшаві, але зараз займається декоративною керамікою та ландшафтним дизайном, мо-

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ втрачений Державний акт на право приватної власності на землю серії I-KB №067259 від 12.07.2002 р., виданий на ім'я НЕБЕСНА Марія Андріївна

Громадсько-політична газета «ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ».
Ідентифікатор медіа R30-03330 - Рішення Нацради України з питань телебачення і радіомовлення №829 від 14.03.2024 р.
Засновник/видавець: ПП «Редакція газети «Обухівські вісті». Код ЄДРПОУ 35470860.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ втрачене свідоцтво про базову середню освіту та додаток до нього, видані 12.06.2018р. **ДЕКАНЕНКУ** Матвію Підгірцівською ЗОШ I-III ступенів Обухівського району Київської області.

Р/р UA96305299000026004040121517 в АТ КБ «Приватбанк», МФО 305299
Приймаємо замовлення на оголошення та рекламу. Вартість 1 кв.см - 25 грн.
Іміджеві статті, передвиборна агітація, матеріали на правах політичної реклами: вартість 1 кв.см площі - 40 грн.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ втрачене військове посвідчення, видане на ім'я **ОХРИМЕНКО** Андрій Петрович, 11.12.1989 р.н.

08700, Київська область, м.Обухів, вул. Малишка, 6, e-mail: vistiobuhova@ukr.net
Директор Драчук О.М.
Редакція може не поділяти позицію авторів публікацій, які несуть відповідальність за зміст і достовірність викладених фактів.

Віддруковано: КВПП «Обухівська друкарня», Київська область, місто Обухів, вул. Володимира Чаплінського, 5.

Замовлення 391
Наклад 10 000 примірників.
Газета розповсюджується БЕЗКОШТОВНО.

ІНТЕРВ'Ю З НАГОДИ

ХУДОЖНИЦЯ ЛАРИСА РЯБЧЕНКО: «МІЙ СВІТ - У ПЕНЗЛЯ НА ВЕРШЕЧКУ»

Талановита обухівська художниця Лариса Валентинівна РЯБЧЕНКО цього року стала лауреатом мистецької премії імені Андрія Малишка за серію робіт «Рушники Київщини» та «Війна». Вона працює в галузі реалістичного живопису, майстерно передаючи красу природи. Її роботи несуть глибокі філософські сенси, де за допомогою тонів та кольорового символізму, гри світла та тіні відчувається послання майстрині.

лодший Антон — художник, працює у напрямі фовізм, захоплюється музикою та опановує скрипку.

Викладач-методист Лариса Рябченко очолює відділ образотворчого мистецтва Дитячої школи мистецтв міста Обухова. Вона — керівник мистецької студії «АРТпростір», дипломант районної літературно-мистецької премії Марії та Івана Гнипів 2005 року, лауреат та дипломант численних всеукраїнських та міжнародних конкурсів.

Під час війни, у листопаді 2023 року, пройшла її особиста благодійна виставка «Молитва за Україну». У 2025 році її роботи брали участь у Всеукраїнському культурно-мистецькому проєкті «Жінка. Мати. Берегиня».

Цьогоріч, з червня по липень, у Воєводській публічній бібліотеці у Кракові відбулась персональна виставка Лариси Рябченко та її сина Антона Музики (Рябченка) «З Україною в серці».

— Ми представляли свої роботи, присвячені російсько-українській війні, широкій глядацькій аудиторії у Польщі і відчували підтримку. За допомогою картин ми намагались передати європейським сусідам той біль, який нині відчувають українці. Експозицію відвідало чимало поляків, не тільки з Кракова, а й з Варшави та інших міст. Вона знайшла відгук і серед численних наших співвітчизників, яких прихистила дружина країна. Роз'ятривши душі українських біженців, виставка в черговий раз загострила їхню тугу за рідним краєм, — ділиться художниця.

— Серед Ваших робіт, представлених на здобуття премії імені А.Малишка, серія картин про війну. І однією з таких, що вражають у серце, є картина «У вирії». Розкажіть історію створення полотна.

— «У вирії» — це реакція на звістку, яку неможливо було прийняти, це символ особистої втрати та водночас — частина спільного болю українців, — розповіла художниця. — Картина народилася після повідомлення про загибель мого колишнього учня — 28-річного Віталія Гноячненка, пілота дрона роти ударних безпілотних авіаційних комплексів «Ахіллес» штурмової бригади імені Івана Сірка. Вона написана нервово, на живоному болю. Я знала Віталія з дитинства. Для мене це не просто учень — це частина мого життя. Цей біль — не тільки мій. Сьогодні він може бути історією будь-якої української родини, — додає пані Лариса.

У центрі полотна — мати із заплющеними очима, бо відчуває ще присутність сина, пам'ятаючи тепло його тіла, але синова душа вже покидає цю грішну землю... Уперше робота була представлена 24 листопада 2023 року, менше ніж за місяць від загибелі Віталія, на благодійній виставці «Молитва за Україну».

— Глядачі плакали перед полотном — і це стало для мене знаком, що картина «говорить», — каже авторка. — Взагалі, серію «Війна» я написала на одному подиху, коли біль, що накопився, прорвав душу, бо з початком повномасштабного вторгнення закрились усі творчі чакри і ти реагуєш на все, як на відкриті рани. У перші дні війни я зрозуміла, що я нікуди не поїду, моє місце тут. Адаптувавшись до нової реальності, знайшла можливість допомагати нашим оборонцям — вдома на кухні пекла пірижки разом з подругою, ученицею і теж художницею Світланою Головань. З нетерпінням ми чекали новин з Гостомеля, де мешкала Світлана сестра з родиною. А новини були невтішні: її племінниця потрапила під брилу зруйнованого будинку. Видишали лише тоді, коли дізнались, що, попри травми, всі живі. У той час ми жили телебаченням, бо тільки через нього дізнавались новини. Телебаченням і смартфонами, тому мої роботи «Лютій», «Війна в Україні» через екрани смартфонів, «Буча. Зміна реальності» та «У вирії» присвячені темі війни.

Розглядаючи картини пані Лариси, у кожному мазку пензля відчувається біль, надія, віра. Художниця не просто малює — вона проживає війну разом із країною.

«У вирії». Робота із серії «Війна».

Криком болю просякнута і робота «Буча, Зміна реальності». Дві дівчини, що опинились у жахливій реальності, гідно тримаються у брудному савані війни, але молодість завжди сповнена мріями та надіями. Чи вони усвідомлювали, що «нитка життя» має обірватися?.... Картина рве навіпіл: між

«Буча. Зміна реальності».

тим, що було, і тим, що зробила війна. Між життям і смертю — одна мить. Проти вага верхнього — живого та нижнього — загублого світл створює ефект розірваної реальності.

— Є у мене ще одна робота, де дівчата у вишитих сорочках лежать на плахтах у траві. Я назвала її «Сон. Яблучний Спас». Червоні плахти мали би стати ріками крові, але я залишила дівчат живими, зануреними в сон. Адже це програмування нашого з вами майбутнього, в якому ми залишаємось, перемагаємо, в якому ми сильні. У цій роботі перемагає краса! У наступній моїй картині «Війна в Україні» через екрани смартфонів обриси жінки та дитини складені з десятків очей, у яких відображаються екрани, через які світ бачить наші страждання.

— Що для Вас як для художника найцінніше в мистецтві?

— Сам процес створення. Коли я пишу етюд, замальовку, картину, особливо з натури — це особливий емоційний стан. Коли ти наближаєшся до розуміння природи творчості, занурюєшся в якийсь паралельний всесвіт. Усвідомлення, що ти можеш відтворити ілюзії форми предмета, яка зникає, наприклад квітів чи фруктів, або мінливості природи. Небо неосяжне і незбагненне, завжди таке різне, величне,

«Лютій». Робота із серії «Війна».

грандіозне, і ти — така маленька людина, що посягнула передати цю велич, — це збуджує і захоплює. Коли ти розумієш, що твоя натура кане у вічність, але на твоєму полотні вона залишить відбиток свого існування — душа починає тремтіти, вібрувати доводячи тебе до екстазу. Це особливий вид активної медитації, — ділиться найсокровеннішим Лариса Валентинівна.

— Ваші улюблені роботи?

— Безперечно, це дівчата з картини «Сон. Яблучний Спас», а серед натюрмортів — «Квітка любові». Остання робота дуже деталізовано виписана: на ній зображені жоржини на рушнику — символі коду української нації — на тлі картини Людмили Тафійчук «Галю, дай води напитися». У мене багато робіт з рушниками, бо рушники — це сакральний символ українців. Люблю також малювати квіткові натюрморти та композиції, адже квіти — то невимовна краса, яка змушує розглядати цю безмежність досконалих форм у пелюстках кожної квітки. Спробувати перенести на полотно побачене — завдання не з простих. І результат непередбачуваний. Але зате яку маєш утіху, коли все вдається, — зізнається володарка пензля.

«Квітка любові»

Пані Лариса завдячує долі, що та звела її з художницями Анною Василівною Прогорчук та Катериною Дмитрівною Меркушевою (Шмідт). У мисткині багато творчих задумів і планів на майбутнє. Найбільшою ж її мрією, як і всіх українців, є перемога і повернення додому усіх захисників України.

— А наразі мій фронт — це мистецтво. Тому беру фарби і пензлі, й роблю те, що вмію найкраще, — підсумувала художниця.

Олена ДРАЧУК

На фото згорі: художниця Лариса Рябченко біля улюбленої роботи «Квітка любові».

КВПП «Обухівська друкарня»: верстка і друк газет, виробничих журналів, бланків, етикеток; порізка картону, виготовлення архівних та інших коробок
Тел. 097-972-05-90, 097-482-46-83